

T.B.M.M.

(S. Sayısı : 77)

Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti ile Federal Almanya Cumhuriyeti Hükümeti Arasındaki Hava Ulaştırma Anlaşmasında Değişiklik Yapılmasına Dair Mutabakat Zaptının Onaylanmasının Uygun Bulunduğu Hakkında Kanun Tasarısı ve Bayındırlık, İmar, Ulaştırma ve Turizm ve Dışişleri Komisyonları Raporları (1/368)

T.C.

Başbakanlık

Kanunlar ve Kararlar

Genel Müdürlüğü

Sayı : B.02.0.KKG.0.111196-342/2504

3.6.1999

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Önceki yasama döneminde hazırlanıp Başkanlığımıza sunulan ve İçtüzüğün 77 nci maddesi uyarınca hükümsüz sayılan ilişik listede adları belirtilen kanun tasarılarının yenilenmesi Bakanlar Kurulunca uygun görülmüştür.

Gereğini arz ederim.

Bülent Ecevit
Başbakan

1/871 Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti ile Federal Almanya Cumhuriyeti Hükümeti Arasındaki Hava Ulaştırma Anlaşmasında Değişiklik Yapılmasına Dair Mutabakat Zaptının Onaylanmasının Uygun Bulunduğu Hakkında Kanun Tasarısı

T.C.

Başbakanlık

Kanunlar ve Kararlar

Genel Müdürlüğü

Sayı : B.02.0.KKG.0.111101-1456/523

1.2.1999

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Dışişleri Bakanlığınca hazırlanan ve Başkanlığımıza arzı Bakanlar Kurulunca 13.1.1999 tarihinde kararlaştırılan "Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti ile Federal Almanya Cumhuriyeti Hükümeti Arasındaki Hava Ulaştırma Anlaşmasında Değişiklik Yapılmasına Dair Mutabakat Zaptının Onaylanmasının Uygun Bulunduğu Hakkında Kanun Tasarısı" ile gerekçesi ilişikte gönderilmiştir.

Gereğini arz ederim.

Bülent Ecevit
Başbakan

GEREKÇE

5 Haziran 1945 tarih ve 4749 sayılı Kanunla tasdik olunan 7 Aralık 1944 tarihli Şikago Uluslararası Sivil Havacılık Sözleşmesinde ticari hakların düzenlenmesi konusunda bir mutabakata ulaşılamamış, bu nedenle ticari hakların ikili sözleşmeler yoluyla düzenlenmesi gereği doğmuştur. Gerek Türkiye, gerek diğer devletler 11 Şubat 1946'da ABD ile İngiltere arasında imzalanan Bermuda Anlaşmasına dayanarak ikili anlaşmalar tesis etmek yoluna gitmişlerdir. Hükümetimiz, ülkemizin coğrafi durumunu ve uluslararası hava servislerinin ülkemizden geçmesinin sağlayacağı çıkarları gözönünde tutarak, aynı zamanda milli sivil havacılığımızı teşvik ve kalkındırmak amacıyla bugüne kadar bir çok ülke ile hava ulaştırma anlaşması imzalanmıştır. Türkiye'nin yaptığı bu anlaşmalar Bermuda tipine uygun olup, esas olarak çerçeve anlaşması niteliğindedir ve karşılıklılık esasına dayanmaktadır. Bu meyanda, Hükümetimiz ile Federal Almanya Cumhuriyeti Hükümeti arasında 5 Temmuz 1957 tarihinde Ankara'da imzalanan Hava Ulaştırma Anlaşması 22 Ocak 1966 tarihinde, gerekli onay sürecini müteakip, yürürlüğe girmiş ve 4 Mart 1968 tarihinde Uluslararası Sivil Havacılık Teşkilâtına 2027 sayı ile tescil ettirilmiştir.

Türkiye ile Almanya arasında gelişmekte olan ilişkilere katkıda bulunmak ve ekonomik, kültürel ve turizm alanlarındaki işbirliğinin daha ileri bir düzeye getirilmesini sağlamak gayesiyle imzalanan ve hava trafiği ile ilgili milli kanun ve nizamla uyulmak şartı ile iki ülke arasındaki hava seferlerinin yapılmasını öngören sözkonusu Anlaşmanın, zaman içinde yaşanan gelişmelere paralel olarak tadil edilmesi ve Anlaşmaya yeni maddelerin eklenmesi ihtiyacı ortaya çıkmıştır.

Bu çerçevede, 20 Kasım 1997 tarihinde Bonn'da yapılan müzakereler sonucunda imzalanan Mutabakat Zaptı uyarınca Anlaşmanın 11 inci maddesinin tadil edilmesi ve Anlaşmaya yeni maddelerin ilave edilmesi öngörülmektedir.

Bayındırlık, İmar, Ulaştırma ve Turizm Komisyonu Raporu

Türkiye Büyük Millet Meclisi
Bayındırlık, İmar, Ulaştırma ve
Turizm Komisyonu
Esas No. : 11368
Karar No. : 20

15.7.1999

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Başkanlığınızca 17.6.1999 tarihinde Komisyonumuza tali olarak havale edilen "Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti ile Federal Almanya Cumhuriyeti Hükümeti Arasındaki Hava Ulaştırma Anlaşmasında Değişiklik Yapılmasına Dair Mutabakat Zaptının Onaylanmasının Uygun Bulunduğu Hakkında Kanun Tasarısı" Komisyonumuzun 14.7.1999 tarihli 4 üncü Birleşiminde Dışişleri ve Ulaştırma Bakanlığı temsilcilerinin de iştirakiyle incelenip görüldü.

1944 tarihli Şikago Milletlerarası Sivil Havacılık Anlaşmasında ticari hakların düzenlenmesi konusunda bir mutabakata varılamadığından ticari hakların ancak ikili sözleşmeler yoluyla düzenlenmesi gereği doğmuştur. Bunu takiben de 1946'da ABD ile İngiltere, Bermuda'da aralarında ikili anlaşma tesis etmişlerdir.

Türkiye de Bermuda Anlaşması tipini örnek alarak pek çok ülke ile hava ulaştırma anlaşması imzalamıştır.

Çerçeve anlaşması niteliğinde olan ve karşılıklılık esasına dayanan bu anlaşmalardan biri de Hükümetimiz ile Federal Almanya Cumhuriyeti Hükümeti arasında 5 Temmuz 1957 tarihinde Ankara'da imzalanan Hava Ulaştırma Anlaşması 22 Ocak 1966 tarihinde, gerekli onay sürecini müteakip, yürürlüğe girmiş ve 4 Mart 1968 tarihinde Uluslararası Sivil Havacılık Teşkilâtı'na 2027 sayı ile tescil ettirilmiştir.

Türkiye ile Almanya arasında gelişen ilişkilere katkıda bulunmak, ekonomik, kültürel ve turizm alanlarındaki işbirliğini daha ileri bir düzeye getirmek gayesi ile imzalanan ve iki ülke arasındaki hava seferlerinin ilgili millî kanun ve nizamla uyularak yapılmasını öngören sözleşmenin, zaman içinde yaşanan gelişmelere paralel olarak tadil edilmesi ve Anlaşma'ya yeni maddelerin eklenmesine ihtiyaç duyulmuştur.

Bu çerçevede 20 Kasım 1997 tarihinde Bonn'da yapılan müzakereler sonucunda imzalanan Mutabakat Zaptı uyarınca Anlaşmanın 11 inci maddesinin tadil edilmesi ve Anlaşmaya yeni maddelerin ilave edilmesi öngörülmektedir.

Komisyonumuz tümül üzerinde yapılan görüşmeler sonucunda zaman içinde yaşanan gelişmelere paralel olarak yapılan bu tadil ile Anlaşmaya eklenen yeni maddeleri uygun bularak, iki ülke arasındaki Hava Ulaştırma Anlaşmasında Değişiklik Yapılmasına Dair Mutabakat Zaptının Onaylanmasının Uygun Bulunduğu Hakkında Kanun Tasarısını müsbet mütalaa etmiş ve maddelerine geçilmesine karar vermiştir.

Müteakiben, Tasarının maddeleri müzakere edilerek 1, 2 ve 3 üncü maddeleri aynen kabul edilmiştir.

Raporumuz, havalesi gereği esas komisyon olan Dışişleri Komisyonuna tevdi edilmek üzere Yüksek Başkanlığa saygı ile arz olunur.

Başkan	Başkanvekili
<i>Mustafa Gül</i>	<i>Sefer Koçak</i>
Elazığ	Ordu
Sözcü	Kâtip
<i>Bülent Ersin Gök</i>	<i>Yusuf Kırkpınar</i>
İstanbul	İzmir
Üye	Üye
<i>Musa Konyar</i>	<i>Cengiz Aydoğan</i>
Ağrı	Antalya
Üye	Üye
<i>Ahmet Sancar Sayın</i>	<i>Mustafa Vural</i>
Antalya	Antalya
Üye	Üye
<i>Yahya Çevik</i>	<i>Mustafa Örs</i>
Bitlis	Burdur
Üye	Üye
<i>Nevfel Şahin</i>	<i>Bedri Yaşar</i>
Çanakkale	Gümüşhane
Üye	Üye
<i>Mustafa Düz</i>	<i>Mehmet Fuat Fırat</i>
İstanbul	İstanbul
Üye	Üye
<i>Mehmet Çümen</i>	<i>Ali Sezal</i>
İzmir	Kahramanmaraş
Üye	Üye
<i>Kemal Albayrak</i>	<i>M. Turhan İnamoğlu</i>
Kırıkkale	Kocaeli
Üye	Üye
<i>Hasan Özyer</i>	<i>Osman Fevzi Zihnioglu</i>
Muğla	Sakarya
Üye	Üye
<i>Nizamettin Sevgili</i>	<i>Mehmet Ceylan</i>
Siiirt	Sivas
Üye	Üye
<i>Zülfikar İzol</i>	<i>Ahmet Erol Ersoy</i>
Şanlıurfa	Yozgat

BAYINDIRLIK, İMAR, ULAŞTIRMA VE TURİZM KOMİSYONUNUN
KABUL ETTİĞİ METİN

**TÜRKİYE CUMHURİYETİ HÜKÜMETİ İLE FEDERAL ALMANYA CUMHURİYETİ
HÜKÜMETİ ARASINDAKİ HAVA ULAŞTIRMA ANLAŞMASINDA DEĞİŞİKLİK
YAPILMASINA DAİR MUTABAKAT ZAPTININ ONAYLANMASININ UYGUN BULUNDUĞU
HAKKINDA KANUN TASARISI**

MADDE 1. - Tasarının 1 inci maddesi Komisyonumuzca aynen kabul edilmiştir.

MADDE 2. - Tasarının 2 nei maddesi Komisyonumuzca aynen kabul edilmiştir.

MADDE 3. - Tasarının 3 üncü maddesi Komisyonumuzca aynen kabul edilmiştir.

Dışişleri Komisyonu Raporu

Türkiye Büyük Millet Meclisi

21.7.1999

Dışişleri Komisyonu

Esas No. : 11368

Karar No. : 51

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti ile Federal Almanya Cumhuriyeti Hükümeti Arasındaki Hava Ulaştırma Anlaşmasında Değişiklik Yapılmasına Dair Mutabakat Zaptının Onaylanmasının Uygun Bulunduğu Hakkında Kanun Tasarısı Komisyonumuzun 20 Temmuz 1999 tarihli 8 inci birleşiminde Dışişleri Bakanlığı ve Ulaştırma Bakanlığı temsilcilerinin katılmalarıyla görüşülmüştür.

Hava trafiği ile ilgili kanun ve nizamata uyulmak şartı ile iki ülke arasında hava seferlerinin yapılmasını öngören anlaşmanın, zamanla meydana gelen gelişmelere paralel olarak tadil edilmesini amaçlayan Tasarı Komisyonumuzca uygun görülerek kabul edilmiştir.

Raporumuz Genel Kurulun onayına sunulmak üzere Başkanlığa saygı ile arz olunur.

Başkan	Başkanvekili	Sözcü
<i>Kâmrân İnan</i>	<i>B. Suat Çağlayan</i>	<i>Mehmet Kaya</i>
Van	İzmir	Kahramanmaraş
Üye	Üye	Üye
<i>Ali Tekin</i>	<i>Müjdat Kayayerli</i>	<i>Nesrin Ünal</i>
Adana	Afyon	Antalya
Üye	Üye	Üye
<i>Teoman Özalp</i>	<i>Hasan Erçelebi</i>	<i>Mahmut Erdir</i>
Bursa	Denizli	Eskişehir
Üye	Üye	Üye
<i>M. Bedri İncetahtacı</i>	<i>Mustafa Yaman</i>	<i>Hüseyin Kansu</i>
Gaziantep	Giresun	İstanbul
Üye	Üye	Üye
<i>Rahmi Sezgin</i>	<i>Cevdet Akçaltı</i>	<i>Basri Coşkun</i>
İzmir	Kütahya	Malatya
Üye		Üye
<i>M. Necati Çetinkaya</i>		<i>Birof Büyükoztürk</i>
Manisa		Osmaniye

HÜKÜMETİN TEKLİF ETTİĞİ METİN

TÜRKİYE CUMHURİYETİ HÜKÜMETİ İLE FEDERAL ALMANYA CUMHURİYETİ HÜKÜMETİ ARASINDAKİ HAVA ULAŞTIRMA ANLAŞMASINDA DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA DAİR MUTABAKAT ZAPTININ ONAYLANMASININ UYGUN BULUNDUĞU HAKKINDA KANUN TASARISI

MADDE 1. - Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti ile Federal Almanya Cumhuriyeti Hükümeti arasında 5 Temmuz 1957 tarihinde Ankara'da imzalanan Hava Ulaştırma Anlaşmasının 11 inci maddesinde değişiklik yapılmasına ve Anlaşmaya bazı maddeler eklenmesine dair 20 Kasım 1997 tarihinde Bonn'da imzalanan Mutabakat Zaptı'nın onaylanması uygun bulunmuştur.

MADDE 2. - Bu Kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 3. - Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

DIŞİŞLERİ KOMİSYONUNUN KABUL ETTİĞİ METİN

TÜRKİYE CUMHURİYETİ HÜKÜMETİ İLE FEDERAL ALMANYA CUMHURİYETİ HÜKÜMETİ ARASINDAKİ HAVA ULAŞTIRMA ANLAŞMASINDA DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA DAİR MUTABAKAT ZAPTININ ONAYLANMASININ UYGUN BULUNDUĞU HAKKINDA KANUN TASARISI

MADDE 1. - Tasarının 1 inci maddesi Komisyonumuzca aynen kabul edilmiştir.

MADDE 2. - Tasarının 2 nci maddesi Komisyonumuzca aynen kabul edilmiştir.

MADDE 3. - Tasarının 3 üncü maddesi Komisyonumuzca aynen kabul edilmiştir.

Bülent Ecevit

Başbakan

Dev. Bak. ve Başb. Yrd.

H. H. Özkan

Devlet Bakanı

M. Yılmaz

Devlet Bakanı

A. Tümen

İçişleri Bakanı

C. Bayar

Millî Eğitim Bakanı

M. Bostancıoğlu

Ulaştırma Bakanı

H. B. Aktan

Sanayi ve Ticaret Bakanı

M. Şahin

Turizm Bakanı

A. Tan

Devlet Bak. ve Başb. Yrd.

H. Uluğbay

Devlet Bakanı

H. Gemici

Adalet Bakanı

Prof. Dr. S. Özbek

Dışişleri Bakanı

İ. Cem

Bayındırlık ve İskân Bakanı

A. İliksoy

Tarım ve Köyişleri Bakanı

M. Erdir

Enerji ve Tabii Kay. Bakanı

Prof. Dr. A. Z. Aktaş

Orman Bakanı

A. Sezer

Devlet Bakanı

Prof. Dr. Ş. S. Gürel

Devlet Bakanı

F. Ünlü

Millî Savunma Bakanı

Prof. Dr. H. S. Tütek

Maliye Bakanı

Z. Temizel

Sağlık Bakanı

M. G. Karahan

Çal. ve Sos. Güv. Bakanı

Prof. Dr. N. Çağan

Kültür Bakanı

İ. Talay

Çevre Bakanı

F. AYTEKİN

MUTABAKAT ZAPTI

19-20 Kasım 1997 tarihlerinde Türkiye Cumhuriyeti ve Federal Almanya Cumhuriyeti Havacılık Makamlarının Heyetleri İkili Hava Nakliyat konularında görüş alışverişinde bulunmak üzere bir araya gelmişlerdir. Görüşmeler samimi ve dostane bir hava içinde geçmiştir. Havacılık ilişkilerinde karşılıklı menfaat arz eden bütün konular ele alınmıştır.

Katılımcıların bir listesi Ek-I olarak ilişikte sunulmuştur. 25-26 Haziran 1997 tarihlerinde yapılan son toplantıda çözüme kavuşturulamayan aşağıdaki konular görüşülmüştür. Görüşmelere o toplantının Mutabakat Zaptı ve Eklerine atıfta bulunularak devam edilmiştir.

I. TARİFE REJİMİ

Alman Heyeti 25-26 Haziran 1997 tarihinde yapılan son toplantıda Türk Heyetince sunulmuş bulunan yeni bir tarife maddesi taslağının iyiden iyiye incelenmiş olduğunu beyan etmiştir. Çift taraflı onay vermemenin çok geniş bir alanı etkileyeceğinden Alman Heyeti maalesef bu taslak maddeyi şu sırada kabul edebilecek durumda değildir. Yine de daha fazla liberalizasyon için ilk adım olarak Alman Heyeti menşe ülke rejimini getiren yeni bir taslak madde sunmuştur. Yeni taslak Madde Ek-II olarak ilişikte sunulmuştur. Türk Heyeti taslak metnini değerlendirdikten sonra konuya yazılı olarak rücu edecektir.

II. HUSH KİTLİ UÇAKLAR

Türk Heyeti Chapter II uçakları ve Chapter III gereklerini yerine getiren hush kitli uçakların işletilmesine uygulanan kısıtlamalar hakkındaki kaygılarını dile getirdi. (örneğin, Stuttgart, Berlin, Tegel) Türk tarafı ECAC kurallarının uygulanması dileğinde bulundu. Ancak Alman Tarafı, Avrupa Birliği mevzuatı ile bağlı olduğunu belirtti. Alman Heyeti durumu açıklığa kavuşturmayı ve sonuçları hakkında Türk Heyetine yazılı bilgi vermeyi teklif etti. Teklif Türk Heyetince kabul edildi.

III. GÖÇ VE SEYAHAT KONTROLÜ

Türk Heyeti son toplantıda Alman Heyetince seyahat belgelerinin ve ülkeye girmesi sakıncalı kişilerin muayenesi konusunda sunulmuş bulunan taslak maddeyi kabul etti. Yeni Maddenin Metni Ek-III olarak ilişikte sunulmuştur.

IV. UÇUŞ EMNİYETİ

Türk Heyeti son toplantıda sunulmuş bulunan Alman teklifini ilke olarak kabul edilebileceğini beyan etmiştir. Yine de her iki heyet uçuş emniyeti konusunda ECAC'ın standart model ikili ibare yazılış tarzı üzerinde anlaşmıştır. Uçuş emniyeti konusundaki yeni maddenin metni EK-IV olarak ilişikte sunulmuştur.

V. GÜVENLİK

Türk Heyeti son toplantıda Alman Heyetince sunulmuş bulunan havacılık güvenliği ile ilgili taslak maddeyi bazı değişikliklerden sonra kabul edebileceğini belirtmiştir. Alman Tarafı Türk tekliflerini kabul etmiştir. Havacılık Güvenliği ile ilgili yeni maddenin metni Ek-V olarak ilişikte sunulmuştur.

VI. YER HİZMETLERİ

Yoğun tartışmalardan sonra Türk Heyeti, Alman Havayolu İşletmelerinin temsilcileri ile DHMİ arasında Ankara'da bir toplantı düzenlenmesini teklif etmiştir. Her iki taraf toplantıların 3 ile 5 Aralık 1997'de yapılmasında anlaşmışlardır. Türk tarafı bu konuda nihai, bir çözüme varılmaya kadar Alman taşıyıcıları için statükonun yani 1996 sonundaki durumunun 31 Aralık 1997 tarihini geçmemek üzere korunacağını beyan etmiştir.

VII. ÜÇÜNCÜ ÜLKE TESCİLLİ UÇAKLARIN KULLANIMI: / LIBERAL CHARTER REJİMİ

Heyetler 16 Temmuz 1997'de yapılan Taşıyıcılar Arası (Inter Carrier) toplantısının sonucu, yani üçüncü ülke tescilli uçakların kullanımı konusunda taşıyıcıların bir çözüm bulamadığı hakkında bilgilendirilmiştir. Yoğun tartışmalardan sonra Alman Heyeti, Türk hava taşıyıcılarının 1998 yazında işletecekleri üçüncü ülke tescilli uçaklar için müracaatlarını 3 Aralık 1997'ye kadar Luftfahrt-Bundesamt Braunschweig'a sunmalarını önermiştir. Bu müracaatların Alman Havayolu işletmelerine dağıtılmasından sonra Türk ve Alman Sivil Havacılık Makamları ve her iki tarafın taşıyıcıları 10 Aralık 1997 tarihinde Bonn'da bir araya geleceklerdir.

Bu toplantı sonuçlarına göre Sivil Havacılık Makamları müracaatlar hakkında kesin karara varacaklardır. Bu prosedür bu sorunun bir çözüme kavuşturulmasında ilk adım olarak görülmüştür. Bu nedenle bu sadece bir pilot proje olmalıdır. Bundan sonraki adımlar gerekli zamanda kararlaştırılacaktır. Türk tarafı bu teklifi kabul etmiştir.

Her iki heyet seyahat belgeleri ve ülkeye girmesi sakıncalı kişilerin muayenesi, uçuş emniyeti ve havacılık güvenliği konusundaki yeni maddelerin yazılış tarzı her iki ülke yetkili makamların nihai incelemesine tabi olarak parafe edildiğini anlamaktadır.

İşbu yeni maddelerin yürürlüğe girmesine kadar Türkiye Cumhuriyeti ve Federal Almanya Cumhuriyetinin Havacılık Makamları bu yeni maddeler işbu Mutabakat Zaptı'nın imza tarihinde yürürlüğe girmiş gibi kendi hukuk mevzuatına tabi olarak derhal hareket edecektir.

Bonn, 20 Kasım 1997

Türkiye Cumhuriyeti Heyeti
Adına
(Ahmet Kırathoğlu)

Federal Almanya Cumhuriyeti
Heyeti Adına
(Dr. Ingomar Joerß) Y.

EK-I

TÜRK HEYETİ

Bay Ahmet Kırathoğlu

Müsteşar Yardımcısı
Ulaştırma Bakanlığı
Heyet Başkanı

Bay Sermet Ünel

Genel Müdür
Sivil Havacılık Genel Müdürlüğü
Ulaştırma Bakanlığı

Bay Gafur Yardımcı

Genel Müdür Yardımcısı
Devlet Hava Meydanları İşletmesi
Genel Müdürlüğü

Hulusi Kılıç
Havacılık Dairesi
Başkanı V.

EK-I

ALMAN HEYETİ

Dr. Ingomar Joerß	Hava ve Uzay Ulaşımı Genel Müdürü Federal Ulaştırma Bakanlığı Heyet Başkanı
Bay Dieter Bartkowski	Hava Ulaştırma Bölümü Müdürü Federal Ulaştırma Bakanlığı
Bay Hans-Joachim Werner	Ulaştırma Politikası Bölümü Müdür Yardımcısı Federal Dışişleri Bakanlığı
Bayan Sabine Dannelke	Hava Ulaştırma Bölümü Müdür Yardımcısı Federal Ulaştırma Bakanlığı
Bay Jörg Mundorf	Hava ve Uzay Ulaşımı Dairesi Federal Ulaştırma Bakanlığı
Bay Lutz Meyer	Hava ve Uzay Ulaşımı Dairesi Federal Ulaştırma Bakanlığı
Bay Henning Mühlke	Federal Hava Ulaştırma Otoritesi Federal Sivil Havacılık İdaresi Braunschweig
Dr. Detlef Winter	ADL
Dr. Ronald Schmid	Aero Lloyd
Bay Jürgen Goldmann	Deutsche BA
Bay Wolfgang Winsberg	Deutsche Lufthansa
Bay Hans-Jürgen Schulze	Germania
Bay Wolfgang Dreher	Hapag-Lloyd
Bayan Doris Franke	LTU
Bayan Elisabeth Rittersberger	Tercüman

EK - II

MADDE 11

Ücret Tarifeleri

(1) Tayin edilen bir havayolu işletmesi tarafından işbu anlaşmanın 2 (2) maddesine göre belirlenmiş hatlardaki yolculara uygulanacak ücret tarifeleri seyahatin başlangıç noktasının bulunduğu tarafın (taşıma belgesindeki bilgilere göre) ait olduğu Âkit Taraf makamlarının onayına tabi olacaktır.

(2) Tayin edilen havayolu işletmeleri ücret tarifelerini belirlerken işletme maliyetini, makul bir kâr, rekabetin ve pazarın cari şartlarını ve taşıma tüketicilerinin çıkarlarını dikkate alacaklardır. Yetkili Havacılık Makamları bir tarifenin onayını ancak bu kriterlere uymaması halinde reddedebilir.

(3) Tayin edilen havayolu işletmeleri ücret tarifelerini en geç öngörülen yürürlük tarihinden bir ay önce havacılık makamlarının onayına sunacaklardır.

(4) Onaylarına sunulan bir ücret tarifesini uygun görmemeleri halinde her Âkit Tarafın Hava-
cılık Makamları ilgili havayolu işletmesine tarifinin onaylanmaya sunduğu tarihten yirmibir gün
içinde ihbarda bulunacaklardır. Bu durumda bu tarife uygulanmayacaktır. Yeni tarife ile değiştiril-
mek istenen ve o zamana kadar uygulanan tarife uygulamada kalmaya devam edecektir.

EK - II

MADDE 11

Tarifeler

(1) Tayin edilen bir havayolu işletmesi tarafından işbu anlaşmanın 2 (2) maddesine göre belir-
tilen hatlarda yolculardan alınacak ücret tarifeleri seyahat hareket noktasının taşıma belgelerindeki
bilgilere göre toprağında bulunan Âkit Taraf havacılık otoritelerinin onayına tabi olacaktır.

(2) Tayin edilen havayolu işletmeleri tarifelerinde işletme maliyetini, makul bir kâr, rekabet ve
pazardaki cari şartları ve taşıma tüketicilerinin çıkarlarını dikkate alacaklardır. Yetkili Havacılık
otoriteleri bir tarifeyi ancak bu kriterlere uymaması halinde onaylamayabilirler.

(3) Tarifeler tayin edilen havayolu işletmeleri tarafından en geç öngörülen yürürlük tarihinden
bir ay önce havacılık otoritelerinin onayına sunacaklardır.

(4) Âkit Taraf havacılık otoritelerinden birisi onaylarına sunulmuş bulunan bir tarifeyi kabul
etmemeleri halinde durumu tarifinin sunulduğu tarihten itibaren 21 gün içinde ilgili havayolu işle-
mesine bildirecektir. Bu durumda bu tarife uygulanmayacaktır. Yeni tarife ile değiştirilmek üzere
istenen ve o zamana kadar uygulanan tarife uygulamada kalmaya devam edecektir.

(5) Her Âkit Tarafın havacılık otoriteleri onayı reddedilen herhangi bir tarife konusunda görüş-
me talebinde bulunabilir. Bu görüşmeler en geç talebin alındığı tarihten itibaren 30 gün içinde ya-
pılacaktır. Tarafların anlaşma halinde, her bir taraf, bu anlaşmayı yürürlüğe koymak için elinden ge-
len çabayı sarfedecektir. Anlaşmaya varılamaması halinde, taşımanın toprağında başlayan Âkit Tar-
fın kararı geçerli olacaktır.

(6) Âkit Tarafların ülkeleri arasındaki taşımalar için havacılık otoriteleri öbür Âkit Tarafın
tayin edilen havayolu işletmelerine, her bir Âkit Tarafın bir havayolu işletmesi tarafından aynı şehir
ikilisi için halen uygulanmasına müsaade olunan herhangi bir tarifesine uymalarına izin vereceklerdir.

EK - III

MADDE -

Seyahat Belgelerinin ve Ülkeye Girmesi

Sakıncalı Kişilerin Muayenesi

(1) Her Âkit Taraf kendi toprağında diğer Âkit Tarafın tayin edilen havayolu işletmelerine sa-
dece diğer Âkit Taraf toprağına giriş veya toprağından transit geçiş için gerekli seyahat belgelerine
haiz kişilerin taşınmasını sağlayacak tedbirleri almalarına izin verecektir.

(2) Her Âkit Taraf, ülkeye girmesi sakıncalı bulduktan sonra iniş noktasından iade edilmek-
te olan bir kişiyi, eğer bu kişi iniş öncesi, doğrudan transit hali dışında, kendi toprağında kalmışsa,
muayene için kabul edecektir. Bir Âkit Taraf daha önce bir ülkeye girmesi sakıncalı bulunan bir ki-
şiyi yine o ülkeye iade etmeyecektir.

(3) İşbu hükmün amacı kamu makamlarını iade edilen sakıncalı bir kişiyi Devlete muhtemel
kabul edilebilirliğini tesbit etmek veya uyuştuğu veya başka türlü kabu edilebilir olduğu bir
Devlete nakli, uzaklaştırılması veya sınır dışı edilmesi için daha fazla muayene etmekten alakoyamak
değildir. Bir kişinin ülkeye girmesi sakıncalı bulunduğu yerde seyahat belgelerini kaybetmiş veya
imha etmiş olması durumunda, bir Âkit Taraf bunların yerine kişinin ülkeye girmesi sakıncalı bu-
lunduğu Âkit Tarafın kamu makamlarınca verilmiş ve uçağa binmiş ve iniş şartlarını tasdik eden bir
belgeyi kabul edecektir.

MADDE

Havacılık (Uçuş) Emniyeti

(1) Her Âkit Taraf herhangi bir zaman diğer Âkit Tarafça hava mürettebatı hava araçları veya bunların işletilmesine ilişkin herhangi bir alanda benimsenmiş bulunan emniyet standartları ile ilgili olarak danışmalarda bulunmayı talep edebilir.

(2) Eğer bu danışmalardan sonra bir Âkit Taraf diğer Âkit Tarafın herhangi bir alanda o sırada sözleşmeye göre belirlenen asgari standartlara en azından eşit olan emniyet standartlarını etkinlikle bulundurup idare etmediğini tesbit ederse, İlk Âkit Taraf bu bulguları ve o asgari standartlara uymak için gerekli görülen tedbirleri diğer Âkit Tarafa bildirecek ve bu diğer Âkit Taraf da uygun düzeltici tedbiri alacaktır. Diğer Âkit Tarafın onbeş (15) gün veya mutabık kahnabilecek daha uzun bir süre içinde uygun tedbirleri almaması işbu Anlaşmanın 4 Maddesinin uygulanmasına neden olacaktır.

(3) Sözleşmesinin 33 üncü maddesinde sözü edilen yükümlülüklere bakılmaksızın tayin edilen havayolu işletmelerince diğer Âkit Taraf topraklarına yapılan seferlerde işletilen hava araçları diğer Âkit Taraf topraklarında iken hava araç ve mürettebat belgelerinin geçerliliğini ve hava araç ve teçhizatının görünürdeki durumunu kontrol etmek için, makul olmayan bir rotaya neden olmamak şartıyla, diğer Âkit Tarafın yetkili temsilcileri tarafından bir muayeneye tabi tutulabilir. (rampa denetimi)

(4) Eğer böyle herhangi bir rampa denetimi veya bir dizi rampa denetimleri;

a) Bir hava aracının veya bir hava aracının işletilmesi o sırada sözleşmeye göre belirlenen asgari standartlara uymadığı, veya

b) O sırada sözleşmeye göre belirlenen emniyet standartların etkili olarak sürdürülemediği ve idare edilemediği

hususunda ciddi kaygılar doğurursa,

denetimi yapan Âkit Taraf Sözleşmenin 33 üncü maddesi amaçları için, o hava aracı ve mürettebatının ruhsat ve lisanslarının verilmiş veya geçerli kılınmış olmalarına esas olan kuralların veya hava aracının işletilmesine esas olan kurallara Sözleşmeye göre belirlenen asgari standartlara eşit veya onların üzerinde olmadığı sonucunu çıkartmakta serbest olacaktır.

(5) Bir Âkit Tarafın tayin edilen havayolu işletmelerince işletilen bir hava aracını yukarıdaki 3 üncü fıkraya göre rampa denetimine tabi tutmak amacıyla hava aracına giriş için istenen izin ilgili havayolu işletmesinin temsilcisi tarafından reddedilmesi halinde, diğer Âkit Taraf yukarıdaki 4 üncü fıkrada anılan cinsten ciddi kaygıları doğuracak yargısında bulunmakta ve o fıkrada anılan sonuçları çıkartmakta serbest olacaktır.

(6) Her Âkit Taraf, diğer Âkit Tarafın bir havayolu işletmesine veya işletmelerine verilen işletme yetkisini, birinci Âkit Tarafın bir rampa denetimi, bir dizi rampa denetimleri, rampa denetimi için giriş izninin reddi, danışma veya başka bir neden sonucunda bir havayolu işletmesinin faaliyeti emniyeti bakımından ivedi bir tedbir alınması şart olduğu sonucuna vardığında, hemen askıya alma veya değiştirme hakkını saklı tutar.

(7) Bir Âkit Tarafın yukarıdaki 2 nci veya 6 ncı fıkraya göre aldığı bir tedbir, o tedbirin alınmasına esas olan gerekçenin ortadan kalkması ile kaldırılacaktır.

MADDE

Havacılık Güvenliği

(1) Âkit Taraflar uluslararası hukuka göre mevcut hak ve yükümlülüklerine uygun olarak sivil havacılık güvenliğini yasadışı müdahale eylemlerine karşı koruma yükümlülüklerini birbirine karşı teyid ederler. Âkit Taraflar, uluslararası hukuka göre mevcut haklarının ve yükümlülüklerinin ge-

nel niteliğini kısıtlamaksızın özellikle 14 Eylül 1963 tarihli Uçaklarda İşlenen Suçlar ve Diğer Cürümlerle İlgili Tokyo Sözleşmesi, 16 Aralık 1970 tarihli Uçakların Yasa Dışı Yollarla Ele Geçirilmesinin Önlenmesine İlişkin Lahey Anlaşması, 23 Eylül 1971 tarihli Sivil Havacılık Güvenliğine Karşı İşlenen Suçların Önlenmesi ile İlgili Montreal Sözleşmesi ve bu Sözleşmeye Ek olarak imzalanan 24 Şubat 1988 tarihli Uluslararası Sivil Havacılığa Hizmet Veren Hava Limanlarında Yasadışı Şiddet Eylemlerinin Önlenmesine İlişkin Montreal Protokolü hükümlerine uygun hareket edeceklerdir.

(2) Âkit Taraflar sivil uçakların yasadışı yollarla ele geçirilmesi eylemleri, bu uçakların, yolcularının ve mürettebatının, havaalanlarının ve hava seyrüsefer tesislerinin emniyetine karşı diğer yasadışı eylemleri ve sivil havacılığın güvenliğine yönelik her türlü tehdidi önlemek için talep üzerine birbirlerine gerekli her türlü yardımda bulunacaklardır.

(3) Sivil uçakların yasadışı yollarla ele geçirilmesi olayı veya böyle bir olay tehdidi veya bu uçakların yolcularının ve mürettebatının havaalanlarının veya hava seyrüsefer tesislerinin emniyetine karşı diğer yasadışı müdahale eylemlerinin vukuunda Âkit Taraflar, karşılıklı danışmalarla, haberleşme ve bu tür bir olayın veya olay tehdidinin asgari can riski ile mütenasip bir sùratle sona erdirilmesini amaçlayan diğer uygun tedbirlerin alınmasında kolaylık sağlayarak birbirlerine yardımcı olacaklardır.

(4) Her Âkit Taraf yasadışı yollarla ele geçirilme eylemine veya diğer yasadışı müdahale eylemine maruz kalan ve kendi ülkesi içinde yerde bulunan bir uçağın, mürettebat ve yolcularının hayatlarını koruma üstün görevi hareketini gerektirmedikçe, yerde alakonulmasını sağlayacak uygulanabilir gördüğü tedbirleri alacaktır. Mümkün olan durumlarda bu tedbirler karşılıklı danışmalarla alınacaktır.

(5) Âkit Taraflar karşılıklı ilişkilerinde, Uluslararası Sivil Havacılık Teşkilâtı tarafından sözleşmeye ek olarak adlandırılan havacılık güvenliği hükümlerine, bu güvenlik hükümlerinin Âkit Taraflara uygulanabilir olduğu ölçüde uygun hareket edeceklerdir. Taraflar kendi tescilindeki uçak işletmecilerinin veya işyeri merkezi ülkelerinde bulunan veya ülkelerinde sürekli mukim olan uçak işletmecilerinin ve ülkelerindeki havaalanı işletmecilerinin sözkonusu havacılık güvenliği hükümlerine uygun hareket etmelerini isteyeceklerdir.

(6) Her Âkit Taraf bu uçak işletmecilerinden diğer Âkit Tarafın ülkesine giriş-çıkışta ve orada kaldığı süre içinde gerekli olan yukarıdaki 5 inci fıkrada anılan havacılık güvenliği hükümlerine riayet etmeleri bu diğer Âkit Tarafça istenebileceğini kabu etmektedir. Her Âkit Taraf uçakları korumak ve uçağa binmeden veya yüklenmeden önce ve sırasında yolcuları, mürettebatı ve el bağız kalemlerini muayene etmek ve bagaj, yük ve uçak levazımına uygun güvenlik kontrolleri yapmak için toprakları içinde tedbirlerin etkinlikle uygulanmalarını sağlayacaktır.

Her Âkit Taraf özel bir tehdidi karşılamak için diğer Âkit Tarafın milli kurallara ve mevzuata ve Uluslararası Sivil Havacılık Teşkilâtının ilgili hükümlerine uygun ve bunlara riayet eden makul özel tedbirler yolundaki herhangi bir talebine sıcak bakacaktır.

(7) Bir Âkit Tarafın işbu Maddenin havacılık güvenliği hükümlerinden ayrılması halinde, diğer Âkit Taraf havacılık makamları birinci Âkit Tarafın havacılık makamları ile derhal danışmalarında bulunmayı talep edebilir. Makul bir süre içinde anlaşmaya varılmaması halinde, bu talep birinci Âkit Tarafa ait bir havayolu işletmesinin veya işletmelerinin işletme yetkisinin alakonulması, iptali, sınırlandırılması veya buna kayıtlar konulması için neden oluşturacaktır. Ciddi bir olağanüstü durum gerektiriyorsa, her Âkit Taraf gecikmeksizin bir ara tedbir alabilir. Ara tedbir olağanüstü durumla mütenasip ve güvenlik amacıyla sınırlı olacaktır.

